

राज्यप्रवृत्तोऽश्रीकृष्णस्य प्रीतिं पर्यालोच्य प्रवृत्त इत्याशयेनोत्तरमाह वंशंकुगेऽसंरोहयित्वा परीक्षिद्वक्षणेन संरोह्य अंकुरितं कृत्वा कथं भूतं वंशद
वाग्निनिर्हतं वंश एव दबोयनंतस्मादुद्भूतोयः क्रोधरूपोऽग्निः तेन निर्हतं दग्धं निजराज्ये निवेश्य च ॥ २ ॥ प्रवृत्तौ हेतुमुक्त्वा किमकार्षीदित्यस्योत्तरमाह
प्रवृत्तं यद्विज्ञानं परमेश्वराधीनं जगत् न स्वतंत्रमित्येवं भूतेन विधूतो विभ्रमोऽहं कर्त्तव्येवं भूतो मोहो यस्य सः अनुजैरनुवर्तितः सेवितः सन् अजितः श्रीकृ
ष्ण एवाश्रयो यस्य सः परिधिः समुद्रस्तत्पर्यं तां गां पृथ्वीं पालयामास ॥ ३ ॥ तस्य राज्यमनुवर्णयति काममिति त्रिभिः मही सर्वकामदोग्ध्री बभूव ब्रजा

सूत उवाच वंशंकुरोर्वंशदवाग्निनिर्हतं संरोहयित्वा भवभाव नो हरिः ॥ निवेशयित्वा निजराज्य ईश्वरो युधि
ष्ठिरं प्रीतमना बभूव ह ॥ २ ॥ निशम्य भीष्मोक्तमथाच्युतोक्तं प्रवृत्तविज्ञानविधूतविभ्रमः ॥ शशासगामिन्द्र इ
वाजिताश्रयः परिध्युपांतामनुजानुवर्तितः ॥ ३ ॥ कामं ववर्ष पर्जन्यः सर्वकामदुधामही ॥ सिषिचुः स्म ब्रजान्
गावः पयसो धस्वती मुदा ॥ ४ ॥ नद्यः समुद्रा गिरयः सवनस्पति वीरुधः ॥ फलंत्योषधयः सर्वाः काममन्वतु तस्य
वै ॥ ५ ॥ नाधयो व्याधयः क्लेशा दैवभूतात्महेतवः ॥ अजातशत्रावभवन् जंतूनां राज्ञि कर्हिचित् ॥ ६ ॥ उषित्वा हा
स्तिनपुरे मासान्कतिपयान् हरिः ॥ सुहृदां च विशोकाय स्वमुश्वप्रियकाम्यया ॥ ७ ॥ आमंत्र्य चाभ्यनुज्ञातः प
रिष्वज्याभिवाद्य तम् ॥ आरुरोहरथं कैश्चित्परिष्वक्तोऽभिवादितः ॥ ८ ॥ मुभद्राद्रौ पदीकुंती विराटतनया तथा ॥
गांधारी धृतराष्ट्रश्च युयुत्सुर्गौतमो यमौ ॥ ९ ॥ वकोदरश्च धौम्यश्च स्त्रियो मत्स्यसुतादयः ॥ न सेहिरे विमुह्यन्तो विरहं
शार्ङ्गधन्वनः ॥ १० ॥ सत्संगान्मुक्तदुःसंगो हातुं नोत्सहते बुधः ॥ कीर्त्यमानं यशो यस्य सकृदाकर्ण्य रं चनं ॥ ११ ॥

नृगोष्ठानि ऊधस्वतीः ऊधस्वत्यः ऊधः क्षीराशयः तद्वत्त्यः स्थूलो धस इत्यर्थः सिषिचुरभ्यषिचन् ॥ ४ ॥ अन्वतु ऋतावृतौ ॥ ५ ॥ आधयो मनोव्यथाः
व्याधयो रोगाः क्लेशाः शीतोष्णादिकृताः दैवं च भूतानि च आत्मा च हेतुर्येषामाधिदैविकादीनां जंतूनां नाभवन् ॥ ६ ॥ इदानीं द्वारकागमनं निरूपयितु
माह उषित्वेति स्वसुः सुभद्रायाः ॥ ७ ॥ तं युधिष्ठिरम् ॥ ८ ॥ युयुत्सुः धृतराष्ट्राद्वेश्यायां जातः गौतमः कृपः यमौ नकुलसहदेवौ ॥ ९ ॥ अन्याश्च स्त्रियः
मत्स्यसुता उत्तरा तस्याः पुनर्ग्रहणं गर्भरक्षककृष्णविरहे मोहादिक्यात् यद्वा मत्स्यसुता सत्यवती ॥ १० ॥ तेषां कृष्णविरहासहनं कैमुत्यन्यायेनाह सत्सं
गादिति द्वाभ्याम् सतां संगो द्वेतोर्मुक्तः पुत्रादिविषयो दुःसंगो येन सः सद्भिः कीर्त्यमानं रुचिकरं यस्य यशः सकृदप्याकर्ण्य सत्संगं त्यक्तुं न शक्नोति ॥ ११ ॥